FOOTBALL

Liga de Sud s'a calificat pentru finala „Cupei Regele Carol II"

Un match care s'a terminat cu 8-3 (3-1) şi care nu s'a decis totuşi decât în ultimele 20 de minute

Vestul a jucat în zece oameni. — Medve a fost din nou goal-getter-ul

Suntem în plină «lună a Bucureştilor». E de mirare deci că a câştigat o echipă emanaţie a Capitalei? Mai ales că ar fi fost pur şi simplu o nedelicateţă faţă de d. Al. G. Donescu, primarul general al Capitalei şi patron al întâlnirilor pentru «Cupa Regele Carol II», prezent eri în tribuna regală, să piardă bucureştenii.

Nu s'a întâmplat aceasta. Bucureştenii au câştigat de o manieră şi la un scor neaşteptat de bun, spre satisfacţia celor peste zece mii de persoane cari asistau.

Şi, poate, spre mulţumirea M. S. Marelui Voevod Mihai, care — deosebită cinste pentru footbaII şi admiratorii lui — asista dela început, trei ore încheiate, în compania colegilor Săi de clasă. Şi felicita la sfârşit pe echipierii «unsprezecelui victorios.

Spectacolul de eri a avut aşadar toate însuşirile unui eveniment remarcabil. Şi acoperă complectamente lipsurile celui stupid de Vineri.

Şi cu toate acestea noi vom susţine ceiace am afirmat şi Vineri. «Cupa Regele Carol II» este inutil şi deplasat atribuită acestei competiţii între ligi. Nu e propagandă. Nu e facilitare a progresului technic. Nu e mijloc de control al valorii celor cinci regiuni footballiste din ţară. Şi nu a fost — pentru cazul acesta special — posibilitate de verificare a selecţionabililor, decât în parte.

Vom întreba (şi nu vom pretinde răspuns...) ce au dovedit matchurile de eri? Că footballul din liga de est e mai bun decât cel din «Centru»? Sau că Sudul are jucători mai buni decât Vestul?..

In definitiv, jocul de eri a fost o întrecere între jucătorii din Vest cari au rămas credincioşi regiunii unde s'au format şi jucătorii din aceiaş regiune cari au plecat la Bucureşti, ispitiţi de lefuri mai grase.

Aşadar, se poate spune că liga de Sud are cel mai bun football din ţară?

Iată deci nu vom înceta să cerem federaţiei: să schimbe destinaţia «Cupei Regele Carol II».

Să o dea juniorilor. Atunci vom şti cel puţin că se face propagandă. Şi că va permite un control just al valorilor.

Un match viu

E probabil că cea mai mare parte din public a avut o inclinaţie firească de a încuraja echipa Ligii de Sud. Exista deci şi elementul pasiune care asigură unui spectacol footbalistic succesul. Şi acoperă la nevoie orice alte lipsuri, cum ar fi bunăoară un joc încâlcit, fără spectaculozitate sau excesul de brutalităţi.

Dar chiar dacă acest element era inexistent, chiar dacă publicul ar fi reacţionat în faţa şanselor unuia sau altuia dintre adversari, încă matchul de eri ar fi însemnat un spectacol desăvârşit.

Şi n'a fost un joc prea strălucit din partea niciuruia dintre adversari. Sudul, bunăoară, n'a jucat mai bine ca Vineri. Iar Vestul, deopotrivă.

A fost altceva.

A fost întorsătura unică pe care a avut-o jocul.

A condus Sudul cu 3:0. Scurt, în câteva minute. Vestul, care rămăsese încă din primele minute în 10 oameni, Moravetz fiind rănit, a atacat. Şi a marcat un punct. Apoi, după pauză, încă un punct. Şi după câteva minute — notaţi bine: juca în 10 oameni — a egalat.

Şi, deodată, Sudul s'a năpustit iar în terenul veticilor şi a marcat. Unul, două, trei, patru, cinci goaluri de toată frumuseţea.

Vreaăzică trei perspective şi toate trei desminţite de împrejurări.

Prima: a condus Sudul detaşat; a doua: a egalat Vestul şi a dat impresia că va câştiga; a treia; şi-au revenit Sudicii şi au marcat nu unul, ci cinci puncte.

Trei perspective flagrant contradictorii cari s'au desminţit una după alta. Totul în interval de 45 minute. Ca într'un roman de Edgar Walalce în care fiecare pagină îţi dă o impresie pentruca cea următoare să ţi-o desmintă.

In ceste condiţiuni, e de mirare că cei peste zece mii de spectatori au fost săltaţi din bancă, că s'au congestionat şi destins la fiecare minut, că matchul a obosit până la epuizare şi pe spectatorii cu cel mai perfect organism nervos?

Nedumeriri, într'adări, paradoxuri

Totdeauna după un astfel de spectacol care creiază nedumeriri şi deschide semne de întrebare, ne place să ne pierdem în şiragul de spectatori care se înghesuie spre ieşire şi să prindem din fugă părerile cari se formulează.

Am făcut-o şi eri, cu aceleaşi rezultate categoric contrastante ca în totdeauna, şi am reţinut următoarele opinii:

— Dacă juca Moravetz câştiga sigur Vestul. N'ai văzut? Cu patru oameni la înaintare şi tot a egalat. Pe urmă n'a mai putut rezista apăra rea...

— A jucat Liga de Sud, o nebunie. Ce passe, ce shoturi!.. Puteau marca încă vre-o patru-cinci goaluri dacă nu era Pavlovici în poartă...

Şi, în sfârşit, alta :

— Cum au egalat ăia, în zece oameni şi s'au pierdut pe urmă ca nişte momâi?.. Ce ţi-e şi cu footballul!..

Am reţinut şi redat pe cele mai caracteristice, pe cele cari — credem noi — sunt cheia rezultatului de eri.

Trei nedumeriţi cari formulează întrebări cu totul paradoxale. Vom căuta să ni le explicăm pe toate.

DACA JUCA MORAVETZ...

Ei da, ce se întâmpla dacă Moravetz nu era lovit şi juca până la sfârşit? E un jucător atât de formidabil acest Moravetz, încât, el singur ar fi reuşit ceiace nu au reuşit zece jucători? Să forţeze victoria echipei sale?

Stupid. Moravetz e un jucător bun. Dacă vreţi (aceasta e dealtfel şi părerea noastră) foarte bună. Dar ce putea face el?

Putea aduce victoria? Nu ştim dacă o aducea, nu ştim ce alte fapte s'ar fi petrecut dacă echipele jucau complecte până la sfârşit. Fapt este însă că în 11 jucători, echipa Vestului PUTEA emite pretenţii la victorie. In zece oameni, chiar dacă un frumos efort şi o bună şansă i-a permis egalarea, NU PUTEA CÂŞTIGA.

Revenirea dela sfârşit a sudicilor era firească, era — dacă vreţi — logică.

Iată aşadar o nedumerire risipită. Am procedat turceşte, dela sfârşit la început, rezolvând problema treia : întorsătura finală a partidei, trecerea dela impresia că Vestul va câştiga la victoria distanţată a Sudului.

Că toată prima repriză Vestul a dominat larg cu patru oameni la înaintare. Şi că a dat impresia că joacă bine abia spre sfârşit, când adversarii au făcut prostii grosolane şi-au întors pe dos, ca un ciorap, echipa şi înaintarea învingătorilor mergea frumos, în linie, cu halfii estetic orânduiţi imediat în spate şi cu trei adversari direcţi, în faţă. Şi nici atunci n'a jucat bine. N'a avut coeziune. S'a marcat pentrucă era fatal să se marcheze în astfel de condiţiuni. Dar nu în urma unui efort studiat.

Liga de Sud, vom afirma deci, a jucat slab din cauza proastei alcătuiri a înaintării, care n'a avut aripă dreaptă. Georgescu a făcut numai greşeli, iar pe Barbu — spunem drept — nu prea l-am văzut.

Şi, iată aci e locul să spunem şi noi: dacă juca Moravetz...

Această constatare fiind făcută am explicat indirect şi cealaltă nedumerire:

CUM A EGALAT VESTUL?

A egalat pentrucă deşi cu patru oameni, înaintarea a mers mai bine decât a adversarilor cu cinci; a egalat pentrucă apărarea învingătorilor a fost surprinsă.. Cu patru înaintaşi şi să ne ajungă ei pe noi cari avem trei goaluri înainte?..

«Pe urmă s'au pierdut cu nişte momâi?» Evident. Efortul a fost mare. Asta pe deoparte, iar adversarul şi-a dat seala că trebuie să fie atent, pe de altă parte.

Am făcut şi prostii vesticii, e drept Au schimbat, bunăoară, Dobai cu Schwartz. Ca ce? Să surprindă voinicosul Schwartz un loc liber şi să se ducă glonţ să tragă o bombă ? Pentru asta era mai bun Dobai. Şi alte greşeli. Bindea a trecut la apărare. A alergat, s'a agitat, dar mai mult a încurcat. Iar Lacatos odată îl vedeai că se duce glonţ furtună să-i dribleze pe toţi şi să bage goal.

Era suficient — şi atât de uşor — ca un fundaş verde să degajeze pentruca înaintarea respectivă să aibe câmp absolut deschis. Şi să marcheze. Aşa s'au obţinut cele cinci goaluri cari au rotunjit scorul patridei după impresionantul moment când situaţia era 3—3 şi publicul se întreba dacă la Cupa Regele Carol sunt sau nu prelungiri...

O echipă naţională din semifinaliştii de eri

Şi acum să punem capăt acestei examinări a împrejurărilor cari au condus la fixarea rezultatului, în speranţa că am reuşit să le conturăm şi să trecem mai departe, la cercetarea formei jucătorilor, operaţie care se impune pentru fiecare joc, acum în preajma trialului definitiv.

Dacă, de pildă, ar fi trebuit să alegem din cei 22 — recte 21 — jucători cari au avoluat eri, pe cine am alege? Iată ce ne propunem să încercăm în cele ce urmează în credinţa că astfel judecând, am scos în evidenţă jucătorii mai valoroşi şi mai în formă şi am ajutat oarecum şi comisiunea de selecţie.

Pavlovici în poartă

Pentru postul de portar l-am alege fără îndoială pe Pavlovici, care a făcut totuşi mai multe greşeli decât Petrică Rădulescu, dar şi mult mai multe lucruri bune. Şi avoi, despre Pavlovici avem o părere pe care nu ne-o mai poate schimba un match oricât de slab. Ceiace, evident, nu s'a întâmplat. Timişoreanul a făcut câteva lucruri formidabile şi eri.

Burger peste Sucitulescu

Dacă în ce priveşte pe fundaşi Albu a făcut o partidă în nota lui obicinuită — deci: foarte bună — excepţional a fost Burger, care s'a dovedit cu atât mai bun cu cât a jucat pentru doi. Pentru el şi pentru Molnar.

Aşadar: Burger-Albu.

Eisenbeisser

Intre Zelenak şi Fredi îl vom prefera pe ultimul. E cel mai constant jucător pe care l-am văzut vreodată. Iţi dă impresia că e un robot care a fost bine întors cu cheia înaintea fiecărui match pentruca, în fiecare, să fie la fel. La fel de bun.

Intre halfii de margine s'au detaşat Lacatos şi Cuedan. Vintilă, deşi dă impresia — pentrucă aleargă şi e impenetrabil în defensivă — că a excelat, nu e un half complet. Nu are habar de colaborare cu ofensiva. In concluzie, o halfie: Lacatos-Fredi-Cuedan.

Mai dificilă e alegerea înaintaşilor.

Medve e, evident, un înaintaş, pe care-l vom reţine — nu în centru unde mai bun şi mai înţelegător pentru joc ni s'a părut Climek. — ci ca inter dreapta, unde atât Reiter cât mai ales Barbu, au fost slabi. Aripă dreapă vom avea de ales între Bindea şi Georgescu. Primul a jucat de toate. Secundul a decepţionat. Il vom prefera pe Bindea, pentru că e mai susceptibil — din aplicaţie, din talent şi prin temperament — de un joc mai bun. Intre Petea şi Schwartz alegem fără nici o dificultate pe Petea. Dar extrem stânga? Eri, hotărât, a fost mai bun Atila decât Dobai.

Aşa dar, echipa noastră — am făcut-o, repetăm, pentru a scoate în evidenţă din lot pe cei mai buni, — e doar o... formă de exprimare — este:

Pavlovici. Burger, Albu; Lakatos, Fredi, Cuedan, Bindea, Medve, Climek, Petea, Atila.

O notă pentru ceilalţi jucători? Bun Petrică Rădulescu; bun Sucitulescu; inimos şi febril Vintilă; ciudat de slab Georgescu; slab Barbu.

Iar la Vest: slab Molnar; bun Zelenak; bun Schwartz; bun Climek; foarte slab Reiter.

BIETUL D. BARBAT

«Lever de rideau» a fost matchul dintre liga de Est şi cea de Centru. A câştigat, de departe, Estul. Adică outsiderul, fiindcă favorit unanim era Centrul, echipa d-lui Bărbat.

Matchul a fost mai mult decât mediocru ca factură. Au jucat mai ales prost cei dela centru spre dezolarea d-lui Bărbat care a selecţionat cu atâta grijă şi a manifestat, încă din ajun, atâtea temeri.

Mai vioiu şi — la drept vorbind — mai închegat, estul a câştigat la o diferenţă poate cam exagerată dar în orice caz pe merit.

Introducerea lui Schmidt a fost, se pare, de bun-augur.

Am relevat pe Schmidt, Suck, Pascaru, Caciarowski.

Iar la centru pe Sasz pe Csomag, pe Berta.

*

Au arbitrat d-nii Mitb Niculescu (bine) şi Teofil Moraru (cu unele scăpări) între cari mai gravă: goalul al patrulea al ligii de Sud a urmat după un hands, nefluerat, al lui Medve.

ION VORNIC

Estul a învins Centrul cu 4-1 (1-1)

Primul din cele două rezulate surpriză de eri, dela O.N.E.F., l'a prilejuit matchul dintre reprezentativa Ligilor de Est şi Centru.

In disputa pentru locul 3, favorit pe cât de cert, pe atât de mare, era Centrul. Şi totuşi a fost învins. Estul a meritat victoria.

La ora 3,15, echipele îşi fac apariţia pe teren în următoarele formaţii:

CENTRUL: Pal, Schahner, Apolzan, Takacs, Petricioiu, Astalus, Rusu, Goese, Vaida, Sasz Csomag.

ESTUL: Sadowsky, Schmidt, Pentelecіuc, Zarojan, Pavlowsky, Topa, Pascaru, Suck, Panenka, Wagner, Kocearowsky.

In primele minute Centrul se arată superior. Poarta Estului e periclitată, dar Csomag trimete peste bară pentru prima dată. Va repeta aceiaş eroare de precizie de nenumărate ori.

Un nou atac şi Schmidt acordă corner. Bate Rusu şi Penteleciuc respinge. Centrul joacă mult mai legat. In minutul 4, o serie de combinaţii în adâncime pune pe Csomag în situaţie favorabilă. Shotul puternic e respins cu pumnii de Sadowsky. Se produce învălmăşeală şi Rusu expediază afară.

Balonul degajat e readus în careul Estului. Csomag centrează şi din spatele lui Schmidt, mingea ese în corner. Lovitura rămâne fără rezultat.

Estul se apără greu. O înfrângere a lui e de prevăzut. Insă, aspectul jocului se va schimba curând. Până atunci, Centrul domină net. Un shot al lui Vaida care trece de puţin pe lângă bară, pare să aducă la realitate echipa albaştrilor. Pentru scurtă durată, căci atacul Centrului va readuce balonul în faţa porţii lui Sadowsky.

Şi din nou atacă Estul. Pal pune capăt situaţiei critice plonjând în picioarele lui Panenka.

Ambele echipe fac greşeli rudimentare. Din degajarea lui Pal intercepteză Suck care trage puternic dela 35 metri pe lângă bară.

In minutul 17, o neînţelegere între fundaşii Centrului şi Kacearowsky fură balonul, dar trage mult deasupra.

(Citiţi continuarea în pag. 5-a)

Inaugurarea nocturnelor

Azi la ora 21,30 pe arena Venus F. C. Wien-Unirea Tricolor

Vienezii au sosit eri în Capitală

„Vom debuta în cea mai bună formaţie". Ce declară conducătorii lor

Unirea Tricolor prezintă o echipă ameliorată

Totul sezonului de football în cadrul Lunei Bucureştilor oferă azi bucureştenilor o interesantă inaugurare. Este vorba de premiera nocturnelor, care va avea loc la ora 21 jum. pe arena Venus ale cărei instalaţii au fost recent ameliorate.

Inaugurarea aceasta nu este lipsită de semnificaţie.

Timpul fiind favorabil oaspeţii de clasă şi adversarii demni, e cazul să ne aşteptăm la spectacole frumoase, cari să reamintească matchurile furnizate de Beogradski.

VIENEZII AU SOSIT ERI IN CAPITALA

Eri la ora 12 cu rapidul Dacia, echipa vieneză a descins în gara de Nord. Reprezentanţii Unirii Tricolor şi ai Venusului, au întâmpinat pe vienezi.

F. C. Wien a deplasat la Bucureşti 14 jucători şi a venit sub conducerea d-lui Cernic.

Conducătorul vienezilor ne-a făcut următoarea declaraţie:

«Am deplasat la Bucureşti cei mai buni jucători ai noştri. Datorită bunăvoinţei d-lui Hugo Meisl, care a apreciat importanţa, unui turneu în străinătate, şi nu ne-a reţinut nici un jucător pentru diferitele selecţiuni ale Austriei, cari au evoluat eri.

«Nu jucăm pentru prima oară în nocturnă. Am mai jucat la Lubliana.

«Sperăm că echipa noastră va corespunde aşteptărilor».

IN CE FORMAŢIE VA JUCA F. C. WIEN

Conducătorul echipei vieneze ne-a informat, că în nocturna de astăseară, F. C. Wien va juca în formaţia:

Platschka
Schneider, Schipek
Hartl, Zlatohlavek, Riegler
Valschutz, Eckenhofer, Weillinger, Lanek, Hasman.

Iată amănunte asupra acestor jucători:

PLATSCHKA joacă din 1928 în echipă. Pe atunci F. C. Wien se numea Nicholson.

Are 25 de ani. Contează alături de Platzer şi Raftl ca unul din cei mai buni portari.

SCHNEIDER KARL, fundaş dreapta, este căpitanul echipei. Cu toate că are 32 de ani contează ca unul din cei mai valoroşi fundaşi austriaci.

Este de 25 de ori internaţional.

HARTL FRANZ activează ca mijlocaş dreapta. Dotat cu un fizic impunător practică un joc de cap excelent. Este de 22 ani şi de profesiune funcţionar comercial.

ZLATOHLAVEK FRANZ are 24 de ani şi joacă half-centru. De o înălţime respectabilă, domină jocul graţie loviturilor de cap.

RIEGLER mijlocaş stânga.

WALSCHUTZ ocupă postul de extrem dreapta.

ECKENHOFER LEOPOLD inter dreapta, este un dribleur de marcă. Pe lângă aceasta trage cu ambele picioare extrem de periculos.

WEILINGER RICHARD, jucând centru înaintaş, creează situaţii excelente coechipierilor săi.

Are 28 de ani şi este internaţional.

LANEK LUDVIG este goalgetterul echipei. Deşi are numai 21 de ani, puterea lui de shot este demnă de remarcat.

HASSMANN IOSEF, o aripă stângă de valoare. A jucat de multe ori — în ultimul timp — în echipa Austriei şi chiar în matchul Cehoslovacia—Austria din luna Aprilie.

VEDETELE ECHIPEI

Din lotul jucătorilor se detaşează Schneider, Zlatohlavek, Hassman, nume de internaţionali consacraţi.

In general F. C. Wien are o bună reputaţie internaţională, iar în 1934-1935 a înregistrat în străinătate următoarele rezultate:

F. C. Wien — Panathenaicos 5—2.
F. C. Wien — Echipa Greciei 2—1.
F. C. Wien — Union Recreation Alexandria 4—0.
F. C. Wien — Reprezentativa Cairo 0—0.
F. C. Wien — Reprezentativa Alexandriei 2—0
F. C. Wien — Fener Bagtche 4—2.
F. C. Wien — Morawska Ostrava 3—1.
F. C. Wien — Wisla 2—2.
F. C. Wien — Cracovia 1—0 şi 4-0.
F. C. Wien — Ruch 2—2.
F. C. Wien — F. C. Graz 7—0.
F. C. Wien — C. Deportivo Teneffa (Insulele Canare) 2—1 (2—1).
F. C. Wien prezintă o carte de vizită remarcabilă.

Formaţia Unirii Tricolor

Oborenii au o situaţie destul de grea în nocturnele de azi.

Adversarul e necunoscut oborenilor şi posibilităţile vienezilor sunt foarte variate.

In primul rând conducerea Unirii Tricolor a procedat la unele remanieri ale echipei.

Schimbările formaţiei au fost determinate de reintrările lui Soni Niculescu şi Robe.

Oborenii vor juca deci în formaţia:

Rădulescu
Sucitescu, Gavăd
Robe, Steinbach, Ghermelie
Ionescu, Schileru, Soni
Niculescu, Cârjan, Seifert.

Echipa oboreană a arătat o bună ţinută în matchul cu Beogradski. Dacă o va reedita în faţa vienezilor, matchul promite enorm.

*

Matchul F. C. Wien—Unirea Tricolor, va fi condus de d. Xifando.

Amănunte de organizare

Matchul începe la ora 21.30, astfel că la 23.15 să fie terminat.

Porţile şi casele arenei Venus vor fi deschise la ora 19.

Bilete numerotate pentru match şi abonamente se pot reţine toată ziua la librăria Alcalay.

Nocturne cu... muzică vieneză

«Dunărea albastră» la lumina reflectoarelor...

BOSTON LIPSCANI 19 -colţ Victoriei-
POSTAVARIA preferată de SPORTIVI